

УДК 517.947

А. П. Громик, канд. техн. наук
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

МОДЕЛЮВАННЯ КОЛИВНИХ ПРОЦЕСІВ У КУСКОВО-ОДНОРІДНОМУ КЛИНОВИДНОМУ ПОРОЖНИСТОМУ ЦИЛІНДРІ

Методом інтегральних перетворень у поєднанні з методом головних розв'язків побудовано точний аналітичний розв'язок математичної моделі коливних процесів (гіперболічної крайової задачі) у кусково-однорідному клиновидному порожнистому циліндрі.

Ключові слова: *моделювання, коливний процес, гіперболічне рівняння, початкові та крайові умови, умови спряження, інтегральне перетворення, функція впливу, функція Гріна.*

Вступ. Коливні процеси відіграють важливу роль у сучасній вібраційній техніці, впливають на міцність і довговічність деталей машин і механізмів при врахуванні механічних і технологічних умов їх експлуатації. Найпростішою математичною моделлю такого процесу є добре і давно відоме диференціальне рівняння коливальних гіперболічного типу (хвильове рівняння)

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} - a^2 \Delta_3 u = f(t, P),$$

де Δ_3 — тривимірний оператор Лапласа у відповідній системі координат тривимірного евклідового простору, P — точка в цьому просторі.

Зрозуміло, що для адекватного моделювання коливного процесу до складу математичної моделі крім хвильового рівняння потрібно додати ще певні початкові та крайові умови. Таким чином, математичною моделлю процесу є гіперболічна крайова задача математичної фізики [1]. На цей час досить детально вивчено гіперболічні крайові задачі математичної фізики однорідних середовищ. Але у зв'язку з широким застосуванням композитних матеріалів у будівництві, техніці, технологіях як математичні моделі виникають крайові задачі для диференціальних рівнянь з частинними похідними не тільки в однорідних областях, коли коефіцієнти рівнянь є неперервними, але й в неоднорідних та кусково-однорідних середовищах, коли коефіцієнти рівнянь є кусково-неперервними, чи, зокрема, кусково-сталими [2; 3].

Окрім методу відокремлення змінних [4] одним з важливих і ефективних методів вивчення лінійних крайових задач математичної фізики є метод інтегральних перетворень, який дає можливість буду-

вати в аналітичному вигляді розв'язки тих чи інших крайових задач через їх інтегральне зображення. У той же час, для досить широкого класу задач в кусково-однорідних середовищах ефективним виявився метод гібридних інтегральних перетворень, які породжені диференціальними операторами, коли на кожній компоненті зв'язності кусково-однорідного середовища розглядаються або ж різні диференціальні оператори, або ж диференціальні оператори того ж самого вигляду, але з різними наборами коефіцієнтів [5–7].

У цій статті, яка є логічним продовженням [8], ми пропонуємо точний аналітичний розв'язок математичної моделі коливного процесу в кусково-однорідному клиновидному порожнистому циліндрі, побудований методом інтегральних і гібридних інтегральних перетворень у поєднанні з методом головних розв'язків (функцій впливу та функцій Гріна).

Постановка задачі. Розглянемо задачу про структуру обмеженого на множині

$$D = \{(t, r, \varphi, z); t > 0; r \in (R_0, R); R_0 > 0, R < +\infty; \varphi \in [0; \varphi_0); 0 < \varphi_0 < 2\pi;$$

$$z \in I_n^+ = \bigcup_{j=1}^{n+1} I_j = \bigcup_{j=1}^{n+1} (l_{j-1}; l_j); l_0 \geq 0; l_k < l_{k+1}; l_{n+1} \equiv l < +\infty\}$$

розв'язку сепаратної системи диференціальних рівнянь з частинними похідними гіперболічного типу 2-го порядку [1]

$$\frac{\partial^2 u_j}{\partial t^2} - \left[a_{rj}^2 \left(\frac{\partial^2}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2}{\partial \varphi^2} \right) + a_{zj}^2 \frac{\partial^2}{\partial z^2} \right] u_j + a_{j0}^2 u_j = f_j(t, r, \varphi, z), \quad (1)$$

$$z \in I_j; j = \overline{1, n+1}$$

з початковими умовами

$$u_j|_{t=0} = g_j^1(r, \varphi, z); \frac{\partial u_j}{\partial t} \Big|_{t=0} = g_j^2(r, \varphi, z); z \in I_j; j = \overline{1, n+1}, \quad (2)$$

крайовими умовами

$$\left(-\frac{\partial}{\partial r} + h_1 \right) u_j \Big|_{r=R_0} = \theta_j^1(t, \varphi, z); \left(\frac{\partial}{\partial r} + h_2 \right) u_j \Big|_{r=R} = \theta_j^2(t, \varphi, z); \quad (3)$$

$$z \in I_j; j = \overline{1, n+1}; k = 0, 1;$$

$$\left(\alpha_{11}^0 \frac{\partial}{\partial z} + \beta_{11}^0 \right) u_1 \Big|_{z=l_0} = g_0(t, r, \varphi); \left(\alpha_{22}^{n+1} \frac{\partial}{\partial z} + \beta_{22}^{n+1} \right) u_{n+1} \Big|_{z=l} = g_l(t, r, \varphi), \quad (4)$$

умовами спряження [7]

$$\left[\left(\alpha_{j1}^k \frac{\partial}{\partial z} + \beta_{j1}^k \right) u_k - \left(\alpha_{j2}^k \frac{\partial}{\partial z} + \beta_{j2}^k \right) u_{k+1} \right] \Big|_{z=l_k} = 0; j = 1, 2; k = \overline{1, n} \quad (5)$$

та одними з крайових умов на гранях клина [5]

$$u_j \Big|_{\varphi=0} = g_{1j}(t, r, z), u_j \Big|_{\varphi=\varphi_0} = \omega_{1j}(t, r, z); z \in I_j; j = \overline{1, n+1}; \quad (6)$$

$$u_j \Big|_{\varphi=0} = g_{2j}(t, r, z), \frac{\partial u_j}{\partial \varphi} \Big|_{\varphi=\varphi_0} = -\omega_{2j}(t, r, z); z \in I_j; j = \overline{1, n+1}; \quad (7)$$

$$\frac{\partial u_j}{\partial \varphi} \Big|_{\varphi=0} = g_{3j}(t, r, z), u_j \Big|_{\varphi=\varphi_0} = \omega_{3j}(t, r, z); z \in I_j; j = \overline{1, n+1}; \quad (8)$$

$$\frac{\partial u_j}{\partial \varphi} \Big|_{\varphi=0} = g_{4j}(t, r, z), \frac{\partial u_j}{\partial \varphi} \Big|_{\varphi=\varphi_0} = -\omega_{4j}(t, r, z); z \in I_j; j = \overline{1, n+1}; \quad (9)$$

де a_{rj} , a_{zj} , a_j , α_{js}^k , β_{js}^k , h_1, h_2 — деякі невід'ємні сталі;

$$c_{jk} \equiv \alpha_{2j}^k \beta_{1j}^k - \alpha_{1j}^k \beta_{2j}^k \neq 0; \quad c_{1k} c_{2k} > 0; \quad |\alpha_{11}^0| + |\beta_{11}^0| \neq 0; \quad |\alpha_{22}^{n+1}| + |\beta_{22}^{n+1}| \neq 0;$$

$$f(t, r, \varphi, z) = \{f_1(t, r, \varphi, z), f_2(t, r, \varphi, z), \dots, f_{n+1}(t, r, \varphi, z)\},$$

$$g^1(r, \varphi, z) = \{g_1^1(r, \varphi, z); g_2^1(r, \varphi, z), \dots, g_{n+1}^1(r, \varphi, z)\};$$

$$g^2(r, \varphi, z) = \{g_1^2(r, \varphi, z); g_2^2(r, \varphi, z), \dots, g_{n+1}^2(r, \varphi, z)\};$$

$$\theta^1(t, \varphi, z) = \{\theta_1^1(t, \varphi, z), \theta_2^1(t, \varphi, z), \dots, \theta_{n+1}^1(t, \varphi, z)\};$$

$$\theta^2(t, \varphi, z) = \{\theta_1^2(t, \varphi, z), \theta_2^2(t, \varphi, z), \dots, \theta_{n+1}^2(t, \varphi, z)\};$$

$g_0(t, r, \varphi)$, $g_l(t, r, \varphi)$, $g_{sj}(t, r, z)$, $\omega_{sj}(t, r, z)$; $s = \overline{1, 4}$; $j = \overline{1, n+1}$ — задані обмежені неперервні функції;

$u(t, r, \varphi, z) = \{u_1(t, r, \varphi, z); u_2(t, r, \varphi, z), \dots, u_{n+1}(t, r, \varphi, z)\}$ — шукана функція.

Зауважимо, що:

- 1) у випадку $a_j^2 = 0$, рівняння (1) є класичним тривимірним неоднорідним хвильовим рівнянням для ортотропного середовища у циліндричній системі координат;
- 2) у випадку $\alpha_{11}^k = 0$, $\beta_{11}^k = 1$; $\alpha_{12}^k = 0$, $\beta_{12}^k = 1$; $\alpha_{21}^k = E_1^k$, $\beta_{21}^k = 0$; $\alpha_{22}^k \equiv E_2^k$, $\beta_{22}^k = 0$, де E_1^k, E_2^k — модулі Юнга, $k = \overline{1, n}$, умови спряження (5) є умовами ідеального механічного контакту.

Таким чином, у зазначених випадках, розглянута задача є математичною моделлю коливних процесів у кусково-однорідному клиновидному порожнистому циліндрі.

Основна частина. Припустимо, що розв'язки гіперболічних крайових задач (1)–(5), (6); (1)–(5), (7); (1)–(5), (8); (1)–(5), (9) існують і зада-

ні й шукані функції задовольняють умови застосовності залучених нижче інтегральних перетворень [5; 7]. Іншими словами, розв'язки розглянутих задач шукаємо у класах двічі неперервно диференційованих за змінними (t, r, φ, z) функцій, для яких існують відповідні прямі та обернені інтегральні перетворення за геометричними змінними (r, φ, z) .

Побудовані за відомою логічною схемою [6] методом скінченного інтегрального перетворення Фур'є щодо кутової змінної φ [5], інтегрального перетворення Ганкеля 2-го роду щодо радіальної змінної r [5], та гібридного інтегрального перетворення Фур'є на декартово-му сегменті $(l_0; l)$ з n точками спряження щодо змінної z [7], єдині розв'язки гіперболічних початково-крайових задач (1)–(5), (6); (1)–(5), (7); (1)–(5), (8); (1)–(5), (9) визначають функції

$$\begin{aligned}
 & u_{j,ik}(t, r, \varphi, z) = \\
 & = \sum_{p=1}^{n+1} \int_0^t \int_{R_0}^R \int_0^{\varphi_0} \int_{l_{p-1}}^{l_p} E_{jp,ik}(t - \tau, r, \rho, \varphi, \alpha, z, \xi) f_p(\tau, \rho, \alpha, \xi) \sigma_p \rho d\xi d\alpha d\rho d\tau + \\
 & + \frac{\partial}{\partial \tau} \sum_{p=1}^{n+1} \int_0^t \int_{R_0}^R \int_0^{\varphi_0} \int_{l_{p-1}}^{l_p} E_{jp,ik}(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z, \xi) g_p^1(\rho, \alpha, \xi) \sigma_p d\xi d\alpha d\rho + \\
 & + \sum_{p=1}^{n+1} \int_{R_0}^R \int_0^{\varphi_0} \int_{l_{p-1}}^{l_p} E_{jp,ik}(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z, \xi) g_p^2(\rho, \alpha, \xi) \sigma_p d\xi d\alpha d\rho + \\
 & + a_{rj}^2 \sum_{p=1}^{n+1} \int_0^t \int_{R_0}^R \int_{l_{p-1}}^{l_p} Q_{jp,ik}(t, \tau, r, \rho, \varphi, z, \xi) \sigma_p \rho^{-1} d\xi d\rho d\tau + \quad (10) \\
 & + \int_0^t \int_{R_0}^R \int_0^{\varphi_0} \left[W_{j,ik}^1(t - \tau, r, \rho, \varphi, \alpha, z) g_0(\tau, \rho, \alpha) + \right. \\
 & \left. + W_{j,ik}^2(t - \tau, r, \rho, \varphi, \alpha, z) g_l(\tau, \rho, \alpha) \right] \rho d\alpha d\rho d\tau \\
 & + a_{zj}^2 \sum_{p=1}^{n+1} \int_0^t \int_0^{\varphi_0} \int_{l_{p-1}}^{l_p} \left[W_{jp,ik}^1(t - \tau, r, \varphi, \alpha, z, \xi) \theta_k^1(\tau, \alpha, \xi) + \right. \\
 & \left. + W_{jp,ik}^2(t - \tau, r, \varphi, \alpha, z, \xi) \theta_k^2(\tau, \alpha, \xi) \right] \sigma_p d\xi d\alpha d\tau; \quad j = \overline{1, n+1}; i, k = 1, 2.
 \end{aligned}$$

У формулах (10) беруть участь головні розв'язки:
компоненти

$$E_{jp,ik}(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z, \xi) = \sum_{m=0}^{\infty} \varepsilon_m^{ik} E_{jp,m,ik}(t, r, \rho, z, \xi) U_{m,ik}(\varphi) U_{m,ik}(\alpha)$$

матриці впливу (функції впливу), компоненти

$$Q_{jp,ik}(t, \tau, r, \rho, \varphi, z, \xi) = \sum_{m=0}^{\infty} \varepsilon_m^{ik} E_{jp,m,ik}(t - \tau, r, \rho, z, \xi) U_{m,ik}(\varphi) \Phi_{m,ik}(u_j)$$

тангенціальної матриці Гріна (тангенціальні функції), компоненти

$$W_{j,ik}^1(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z) = -\sigma_1 a_{z1}^2 \left(\alpha_{11}^0 \right)^{-1} E_{j1,ik}(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z, l_0)$$

нижньої аплікатної матриці Гріна, компоненти

$$W_{j,ik}^2(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z) = \sigma_{n+1} a_{z,n+1}^2 \left(\alpha_{22}^{n+1} \right)^{-1} E_{j,n+1,ik}(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z, l)$$

верхньої аплікатної матриці Гріна, компоненти

$$W_{jp,ik}^1(t, r, \varphi, \alpha, z, \xi) = R_0 E_{jp,ik}(t, r, R_0, \varphi, \alpha, z, \xi)$$

лівої радіальної матриці Гріна та компоненти

$$W_{jp,ik}^2(t, r, \varphi, \alpha, z, \xi) = R E_{jp,ik}(t, r, R_0, \varphi, \alpha, z, \xi)$$

правої радіальної матриці Гріна (функції Гріна) відповідних гіперболічних крайових задач, де

$$E_{jp,m,ik}(t, r, \rho, z, \xi) = \frac{4}{\pi \varphi_0} \sum_{s=1}^{\infty} \int_0^{+\infty} \frac{\sin(\Delta(\beta_s, \beta)t)}{\Delta(\beta_s, \beta)} V_j(z, \beta) V_k(\xi, \beta) \Omega_n(\beta) d\beta \times \\ \times \frac{f_v(\beta_s r, \beta_s R) f_v(\beta_s \rho, \beta_s R)}{\|f_v(\beta_s r, \beta_s R)\|^2}; v = \overline{\beta_{m,ik}}; j, p = \overline{1, n+1}; i, k = 1, 2; \\ \Delta^2(\beta_s, \beta) = \beta^2 + a_{r1}^2 \beta_s^2 + a_1^2.$$

З використанням властивостей функцій впливу $E_{jp,ik}(t, \tau, r, \rho, \varphi, z, \xi)$, тангенціальних функцій $Q_{jp,ik}(t, \tau, r, \rho, \varphi, z, \xi)$ і функцій Гріна $W_{j,ik}^s(t, r, \rho, \varphi, \alpha, z)$, $W_{jp,ik}^s(t, r, \varphi, \alpha, z, \xi)$, $s = 1, 2$, безпосередньо перевіряється, що функції $u_{j,ik}(t, r, \varphi, z)$, визначені формулами (10), задовольнюють рівняння (1), початкові умови (2), крайові умови (3), (4), умови спряження (5) та одну з крайових умов (6)–(9) при відповідних значеннях ik (11, 12, 21, 22) в сенсі теорії узагальнених функцій [9; 10].

Єдиність розв'язків (10) впливає із їх структури (інтегрального зображення) та єдиності головних розв'язків задач (функцій впливу, тангенціальних функцій та функцій Гріна).

Зауваження 1. У випадку $a_{rj} = a_{-j} \equiv H_j > 0$ формули (10) визначають структури розв'язків гіперболічних крайових задач в ізотропному кусково-однорідному клиновидному порожнистому циліндрі.

Зауваження 2. Параметри h_j дають можливість виділяти із формул (10) розв'язки крайових задач у випадках задання на радіальних

поверхнях $r = R_0, r = R$ крайових умов 1-го роду, 2-го роду та їх можливих комбінацій.

Зауваження 3. Параметри $\alpha_{11}^0, \beta_{11}^0, \alpha_{22}^{n+1}, \beta_{22}^{n+1}$ дають можливість виділяти із формул (10) розв'язки крайових задач у випадках задання на поверхнях $z = l_0, z = l$ крайових умов 1-го, 2-го роду, 3-го роду та їх можливих комбінацій.

Висновки. Методом інтегральних і гібридних інтегральних перетворень у поєднанні з методом головних розв'язків (функцій впливу та функцій Гріна) вперше побудовано точний аналітичний розв'язок математичної моделі коливних процесів у кусково-однорідному клиновидному порожнистому циліндрі. Одержані розв'язки носять алгоритмічний характер, неперервно залежить від параметрів і даних задачі й можуть бути використані як в теоретичних дослідженнях, так і в практиці інженерних розрахунків реальних еволюційних процесів, які моделюються гіперболічними крайовими задачами (задачі акустики, гідродинаміки, теорії коливаний механічних систем).

Список використаних джерел:

1. Тихонов А. Н. Уравнения математической физики / А. Н. Тихонов, А. А. Самарский. — М. : Наука, 1972. — 735 с.
2. Сергиенко И. В. Математическое моделирование и исследование процессов в неоднородных средах / И. В. Сергиенко, В. В. Скопецкий, В. С. Дейнека. — К.: Наук. думка, 1991. — 432 с.
3. Дейнека В. С. Модели и методы решения задач с условиями сопряжения / В. С. Дейнека, И. В. Сергиенко, В. В. Скопецкий. — К. : Наук. думка, 1998. — 614 с.
4. Перестюк М. О. Теорія рівнянь математичної фізики / М. О. Перестюк, В. В. Маринець. — К. : Либідь, 2006. — 424 с.
5. Конет І. М. Температурні поля в кусково-однорідних циліндричних областях / І. М. Конет, М. П. Ленюк. — Чернівці : Прут, 2004. — 276 с.
6. Громик А. П. Температурні поля в кусково-однорідних просторових середовищах / А. П. Громик, І. М. Конет, М. П. Ленюк. — Кам'янець-Подільський : Абетка-Світ, 2011. — 200 с.
7. Конет І. М. Гіперболічні крайові задачі математичної фізики в кусково-однорідних просторових середовищах / І. М. Конет. — Кам'янець-Подільський : Абетка-Світ, 2013. — 120 с.
8. Громик А. П. Моделювання коливних процесів у кусково-однорідному клиновидному суцільному циліндрі / А. П. Громик // Математичне та комп'ютерне моделювання. Серія: Технічні науки : зб. наук. пр. — Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський нац. ун-т імені Івана Огієнка, 2014. — Вип. 10. — С. 53–58
9. Шилов Г. Е. Математический анализ. Второй специальный курс / Г. Е. Шилов. — М. : Наука, 1965. — 328 с.
10. Гельфанд И. М. Некоторые вопросы теории дифференциальных уравнений / И. М. Гельфанд, Г. Е. Шилов. — М. : Физматгиз, 1958. — 247 с.

The method of integral transforms in combination with the method of main solutions built an exact analytical solution of a mathematical model of oscillatory processes (hyperbolic boundary value problem) in wedge-shaped piecewise homogeneous solid cylinder.

Key words: *modelling, oscillating, hyperbolic equation, initial and boundary conditions, conditions of conjugation, integral transformation, the influence function, Green's function.*

Отримано: 25.06.2014

УДК 004.94

В. А. Іванюк, канд. техн. наук,

В. В. Понеділок, аспірант

Кам'янець-Подільський національний університет
імені Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський

АНАЛІТИЧНЕ ПОДАННЯ РЯДІВ ВОЛЬТЕРРИ НА ОСНОВІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДАНИХ

У статті розглянуто підхід до побудови математичних моделей у вигляді інтегрального ряду Вольтерри на основі застосування методу найменших квадратів для апроксимації функцій багатьох змінних. Досліджено за допомогою обчислювальних експериментів якість запропонованого підходу.

Ключові слова: *апроксимація, функції багатьох змінних, метод найменших квадратів, нелінійні динамічні системи, ядра Вольтерри, Matlab / Simulink.*

Вступ. Нелінійні динамічні моделі широко використовуються при дослідженні різноманітних технічних систем та процесів. У багатьох випадках такі системи описуються диференціальними моделями, в той же час відомо, що процес розв'язування нелінійних систем диференціальних рівнянь є достатньо складним. З іншої сторони, подання нелінійних систем у вигляді інтегральних рядів Вольтерри [1; 3] має такі позитивні властивості, як зручність та компактність математичного опису; високий рівень універсальності; достатньо висока стійкість методів чисельної реалізації.

Ряд Вольтерри в загальному випадку подається у вигляді

$$y(t) = \sum_{n_2=1}^{n_1} f_{n_2}(t), f_{n_2} = \int_0^t \dots \int_0^t K_{n_2}(s_1, \dots, s_{n_2}) \prod_{i=1}^{n_2} x(t-s_i) ds_i, t \in [0, T], (1)$$

де $x(t)$, $y(t)$ — відповідно вхідний і вихідний сигнали об'єкта, n_1 — деяке натуральне число, T — час перехідного процесу,